Dosarul nr.2-542/23
2-16098663-32-2-30032023

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 10 februarie 2025 or. Ialoveni

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Corina Albu
Grefieri Tatiana Cotovici, Lucia Goțonoagă
Cu participarea:
Avocatului reclamantului Ina Perțu
Avocatului pârâtului Marina Frecauțan

a examinat în şedinţa de judecată publică, în limba română, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Rusu Victor, în interesele lui ***** către ***** cu privire la încasarea datoriei, dobânzii și a cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională depusă de ***** către ***** cu privire la declararea nulității recipisei, încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

a constatat:

Argumentele părților:

1. La data de 31 martie 2016, avocatul Rusu Victor, în interesele lui ***** s-a adresat în judecată cu cererea de chemare în judecată către ***** cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la data de 11.04.2014 a transmis, în baza recipisei întocmită în aceeași zi, suma de 8500 dolari SUA către *****. În calitate de debitor, ***** s-a obligat să întoarcă în rate datoria în termen de doi ani, cu o dobîndă lunară de 1%.

3. Menționează reclamantul că, deși ***** se obliga-se să restituie în rate, în termen de 2 ani suma împrumutată, acesta nu a întreprins nici o acțiune în vederea achitării ratelor împrumutului, iar luând în considerație faptul că se apropie data scadentă pentru plata datoriei, este evident că pârâtul nu intenționa să-i restituie banii în termenul indicat în recipisă.

4. Subliniază reclamantul că, pe lângă datoria inițială în mărime de 8500 dolari SUA, pârâtul urmează să achite și dobânda calculată pentru perioada 11.04.2014-11.02.2016, în mărime de 1870 dolari SUA.

5. Pentru a soluționa litigiul apărut pe cale amiabilă, ***** a expediat în adresa lui *****, o pretenție prin care i-a solicitat restituirea împrumutului și a dobânzii aferente. Deși pretenția a fost recepționată de pârât, fapt confirmat prin avizul de recepție, acesta nu a săvârșit acțiuni în vederea executării obligației sale rezultate din contractul de împrumut.

6. Reclamantul și-a întemeiat cererea pe dispozițiile art. art.867, 871, 872 Cod civil și solicită încasarea de la pîrît a datoriei în sumă de 10 370 dolari SUA și a cheltuielilor de judecată.

7. La 24 ianuarie 2017, ***** a depus cerere de chemare în judecată reconvențională împotriva lui *****, ulterior fiind concretizate pretențiile din aceasta (f.d 46, vol. II), iar în final a solicitat: declararea nulității absolute a recipisei din 11.04.2014; respingerea acțiunii inițiale declarate de *****, ca neîntemeiată; încasarea în beneficiul său a sumei în mărime de 6073,74 dolari SUA;

8. În motivarea acțiunii reconvenționale, au fost indicate următoarele circumstanțe, la data de 26 aprilie 2016, ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui *****, solicitând încasarea din contul acestuia a sumei de 10 370 dolari SUA, care reprezintă datoria și dobânda asumată de ***** în baza unei recipise din 11.04.2014. Invocă ***** că, ***** a împrumutat suma de 8500 dolari cu obligația de a-i restitui în termen de 2 ani și de a plăti o dobândă lunară de 1%. Astfel, pentru perioada calculată, ***** ar datora o dobândă în cuantum de 1870 dolari. Indică că noțiunea de recipisă nu este reglementată în codul civil și nici de un alt act normativ. Dacă totuși s-ar admite că recipisa se asimilează de principiu unui contract, atunci sunt nevoiți să se ia în considerație condițiile de formă ale contractului de împrumut și/sau ale contractului în general. Astfel, prin prisma art. 867 alin. (1) Codul Civil, confirmarea faptului că banii au fost transmiși de către împrumutator, reprezintă semnătura acestuia de contract/recipisă, care în speță lipsește de pe recipisă, ea fiind întocmită unilateral. Hotărârea Explicativă a CSJ nr. 8 din 24.12.2010 conchide la punctul 7 că „ Faptul încheierii contractului de împrumut în formă scrisă poate fi demonstrată printr-un înscris, semnat de părți”. Aceeași hotărâre, prevede la punctul 8 faptul că ” recipisa reprezintă expunerea unui act juridic civil și, în consecință, urmează să corespundă exigențelor legale, inclusiv referitor la clauzele esențiale ale acestuia”. Prin urmare, în condițiile în care recipisa nu este semnată de către *****, aceasta este lovită de nulitatea absolută și nu constituie un temei pentru încasarea sumei pretinse din contul lui *****. Această situație este confirmată și de conținutul recipisei, de unde nu reiese ce sumă se obligă ***** să restituie lui ***** și pentru care perioadă de timp se va aplica dobânda de 1 % sau din care sumă se va calcula această dobândă. Mai mult ca atât, persoana fizică nu poate încasa dobânzi de întârziere dacă nu se constituie cel puțin în organizație de microfinanțare, conform exigențelor Codului Fiscal.

9. Relevă reclamantul în acțiunea reconvențională că, recipisa asupra căreia se invocă nulitatea absolută contravine legii sub aspectul nerespectării condițiilor de formă, reieșind din considerentul că nu a fost semnată de persoana care pretinde că a împrumutat suma de 8500 dolari SUA lui *****. Or, din conținutul acestui înscris nu reiese faptul că ***** i-a transmis lui ***** o sumă de bani anume, scopul pretinsului împrumut și locul acordării acestuia.

10. Menționează că, la data de 29.01.2010 de către Camera Înregistrării de Stat a fost înregistrată S*****. În conformitatea cu statutul S***** din 29.01.2010 fondatorii societății erau *****. Astfel, la data constituirii societății, capitalul social era de 5400 lei

divizat în părți sociale după cum urmează: *****- 1566 lei, 29%, *****-2160 lei, 40% și *****- 1674 lei, 31%.

11. A precizat că, ***** împreună cu *****, *****, Roșca Ștefan și ***** au participat și au depus efort împreună pentru a fonda S*****, care avea ca scop desfășurarea activităților comerciale, iar în deosebi exportul de fructe în Federația Rusă.

12. Mai indică că, la data de 08.08.2012 prin contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale vânzătorul ***** pe de o parte și cumpărătorii ***** împreună cu ***** de pe altă parte au convenit asupra vânzării-cumpărării părții sociale integrale în mărime de 28% din capitalul S*****, prin care ***** a procurat cota parte în mărime de 12%, iar ***** a procurat cota parte de 16%. Prin urmare, conform extrasului registrului persoanelor juridice nr. 255501 din 13.09.2012 s-a modificat lista asociaților S*****, ***** având cota 16%.

13. În condițiile indicate, co-fondatorii printr-o înțelegere prealabilă referitoare la activitatea economică, comercială și la soluționarea litigiilor neplăcute, au stabilit că, toate acțiunile se vor decide și soluționa împreună de către toți membrii întreprinderii, de comun acord, indiferent de faptul dacă cineva figurează sau nu în actele oficiale. Mai mult, a existat o înțelegere, precum că dacă cineva din membrii întreprinderii va percepe un împrumut, cu condiția că aceste mijloace financiare să fie folosite în scopurile întreprinderii, atunci toți membrii luați la un loc, vor depune maxim efort pentru a stinge datoria.

14. Subliniază faptul că, ***** și-a asumat responsabilitatea să plece în Federația Rusă, pentru a avea grijă să întâmpine transportul cu marfă după care să gestioneze comercializarea pe piața rusească. Pe toată perioada activității întreprinderii, de organizarea și gestionarea banilor, de procurarea și expedierea mărfii, de întocmirea și perfectarea actelor s-au ocupat în mod serios *****, *****, *****, ***** și *****. Din anumite cauze, între membri au început mai multe conflcite de ordin organizatoric care au condus până la încetarea desfășurării activităților comerciale a exportului de fructe în Federația Rusă, de către S.R.L. ”ALRADO GRUP”.

15. Afirmă că, adevăratul motiv care a condiționat litigiul dintre ***** și ***** constă în faptul că, de către ***** a fost contactat un împrumut bănesc de la un prieten de a lui *****. Ulterior, la data de 11.04.2014, ***** împreună cu ***** și Roșca Ștefan au insistat și l-au convins pe ***** să semneze două recipise, una pentru Roșca Ștefan și una pentru *****, dar defapt Daniel Dohot nu a primit nici un ban. Acest fapt poate fi probat prin dovada de transfer din Federația Rusă a sumei bănești de 3775 dolari americani de la ***** în beneficiul lui ***** din 09.10.2012 și anume după o lună de zile din momentul în care ***** a cumpărat o cotă parte a capitalului social din S*****. Transferul a fost efectuat din Federația Rusă în beneficiul pârâtului, fără a avea la bază vre-un act juridic, ceea ce confirmă poziția sa și întărește ideea fictivității recipisei, deoarece la baza emiterii ei au stat alte rațiuni economice și nicidecum transmiterea unor sume de bani.

16. Atrage atenția că, ***** a semnat recipisele la insistența și din considerentul că avea încredere absolută în *****, însă pretinsul act a fost semnat fără intenția de a produce efecte juridice. ***** nu a semnat recipisa pentru a împrumuta bani, ci a semnat-

o pentru a garanta că anumite probleme apărute în interiorul întreprinderii S***** între membrii săi vor fi soluționate.

17. Mai adaugă reclamantul în acțiunea reconvențională că, la 09.10.2012 i-a transferat lui ***** suma în mărime de 3774 și 2299,74 dolari americani și anume după o lună de zile din momentul în care ***** a cumpărat o cotă parte a capitalului social din S*****. În total ***** a primit cu împrumut de la ***** suma în mărime de 6073,74 dolari americani. Acești bani nu au fost restituiți, iar pârâtul s-a îmbogățit fără justă cauză din contul lui Dohot Alexei.

18. Prin Hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni nr.2-839/2016 din 28 martie 2018, s-a admis cererea lui ***** împotriva lui ***** privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, integral. S-a încasat din contul lui ***** Ion, a.n.*****, IDNP***** locuitor a s.Horăști r.Ialoveni în beneficiul lui ***** datoria de 8500 dolari SUA și a dobânzii de 1870 dolari SUA, iar în total suma de 10370 dolari SUA (zece mii trei sute șaptezeci dolari SUA), sau echivalentul în lei MD la momentul executării hotărârii, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 6199 lei MD.

19. Prin Decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău nr.2a-1381/2018 din 15 septembrie 2018, s-a respins cererea de apel depusă de avocatul Rusanovschi Iulian în interesele lui ***** și s-a menținut Hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni nr.2-839/2016 din 28 martie 2018.

20. Prin Decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nr.2ra-1850/21 din 29.12.2021, s-a admis recursul depus de avocatul Rusanovschi Iulian în interesele lui ***** și s-a casat Decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău nr.2a-1381/2018 din 15 septembrie 2018 și Încheierea din 16.01.2019, cu remiterea cauzei la rejudecare în ordine de apel, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

21. Prin Decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău nr.2a-481/22 din 9 martie 2023, s-a admis apelul declarat de ***** și s-a casat Hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni nr.2-839/2016 din 28 martie 2018, cu restituirea cauzei la rejudecare în aceeași instanță – Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, în alt complet de judecată.

22. În cadrul dezbaterilor judiciare avocatul reclamantului ***, Perțu Ina (pârât în acțiunea reconvențională)** a susținut cererea de chemare în judecată, pe motivele de fapt și de drept indicate în cerere. Nu a recunoscut cererea de chemare în judecată reconvențională, solicitând respingerea acesteia.

23. În cadrul dezbaterilor judiciare reprezentantul pârâtului ***, avocatul Frecauțan Marina (reclamant în acțiunea reconvențională),** a susținut cererea de chemare în judecată reconvențională și nu a recunoscut acțiunea inițială fiind una abuzivă și neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată a argumentelor părților și cadrul legal aplicabil situației litigioase:

24. Apreciind probele prezentate de părți, determinând circumstanțele și raporturile juridice care au importanță pentru soluționarea cauzei, caracterul raporturilor juridice dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, instanța de

judecată constată că cererea de chemare în judecată inițială este întemeiată de aceea urmează a fi admisă, iar cererea de chemare în judecată reconvențională urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată, din următoarele considerente.

25. Conform art.5 Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţa judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime. Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistenţă a legislaţiei, de imperfecţiune, coliziune sau obscuritate a legislaţiei în vigoare. Renunţarea uneia dintre părţi la dreptul de a se adresa în judecată prin încheierea în prealabil a unei convenţii nu are efect juridic, cu excepţia cazurilor de încheiere, în condiţiile legii, a unei convenţii arbitrale.

26. Potrivit prevederilor art.27 Codul de procedură civilă, (1) Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare. (2) Instanţa nu admite dispunerea de un drept sau folosirea modalităţii de apărare dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile sau interesele legitime ale persoanei.

27. În condițiile art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

28. În baza art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.

29. În baza art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

30. Conform art.239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

31. Articolul 241 alin.(1) Codul de procedură civilă prevede expres că, instanţa judecătorească adoptă hotărârea în numele legii.

32. Potrivit art. 7 alin. (1), (4) Cod civil (în redacția Legii din 01.03.2019), legea civilă, nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare. În cazul situaţiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi,

legea veche va continua să guverneze natura şi întinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, precum şi orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.

33. *Având în vedere că obiectul acțiunii formulate de reclamant constituie încasarea împrumutului acordat în anul 2014, litigiului îi sunt aplicabile prevederile Codului Civil în redacția Legii din 06.06.2002, până la modificările din 01.03.2019, care erau în vigoare la momentul raportului litigios.*

34. Conform art. 8 alin.(l) Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile, iar potrivit alin.(2) lit. a) al aceluiași articol, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

35. Potrivit art.512 alin.(1) Codul civil RM, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

36. Potrivit art.514 Codul civil RM, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt suceptibil de a le produce în condiţiile legii.

37. În prevederile art.572 alin.(2) Codul civil RM, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

38. În ședința de judecată, dar și din suportul probatoriu anexat la materialele cauzei s-a constatat că *****, în baza recipisei (contract de împrumut) din 11.04.2014, a acordat pârâtului ***** un împrumut în sumă totală de 8500 dolari SUA, iar ultimul s-a obligat să restituie împrumutul în termen de 2 ani (f.d. 18, vol. I), cu o dobîndă lunară de 1 %.

39. Necătând la respectarea obligațiilor sale de către *****, pîrîtul nu și-a onorat obligațiunile, pe care urma să le onoreze conform recipisei.

40. Astfel, ***** a expediat în adresa pârâtului ***** pretenție, prin care a solicitat restituirea datoriei, acordându-i un termen de 5 zile calendaristice din momentul recepționării pretenției. Deși potrivit avizului de recepție anexat, se atestă că ***** a recepționat pretenția la data de 02.02.2015, aceasta a rămas fără răspuns. (f.d.6 ,7 vol. I).

41. Așadar, instanța reține că la 11.04.2014 ***** a transmis cu titlu de împrumut lui ***** suma de 8500 dolari SUA pentru un termen de doi ani, fapt confirmat prin contractul de împrumut (recipisă) încheiat între părți.

42. Conform art. 867 alin. (1) Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

43. Din sensul normelor enunțate rezultă că contractul de împrumut reprezintă o înțelegere (acord) conform căreia împrumutătorul se obligă să dea în proprietate împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile, iar ultimul se obligă să restituie aceiași sumă de bani sau bunuri de același gen, calitate sau cantitate. Contractul de împrumut impune condiția ca în cazul împrumuturilor bănești predarea cu titlu de împrumut în vederea încheierii contractului să fie efectuată în așa mod încât împrumutatul să poată dispune de sumele împrumutate din momentul acordării împrumutului. Prin urmare,

deoarece contractul este translativ de proprietate, atât împrumutătorul, cât și împrumutatul, trebuie să aibă capacitatea să îndeplinească condițiile cerute de lege pentru actele de dispoziție și capacitatea de a încheia astfel de acte.

44. În acest sens, instanța de judecată reține, că din momentul primirii de către pârâtul ***** a sumei de 8500 dolari SUA între părțile litigante a fost încheiat contract de împrumut în formă scrisă. Or, înscrisul (recipisa din 11.04.2014) prezentată și anexată la dosar, denotă faptul că ***** a transmis, iar ***** a primit suma de bani de 8500 dolari SUA.

45. În acest context, instanța de judecată indică, că reieșind din prevederile capitolului VII, care reglementează împrumutul, este cert că Codul civil nu conține reguli speciale cu privire la forma contractului de împrumut, urmând să fie respectate regulile generale referitoare la forma convenției, adică prevederile art. 321 și art. 322 din Codul civil, conform cărora trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. Nerespectarea formei scrise a actului juridic face să decadă părțile din dreptul de a cere, în caz de litigiu, proba cu martori pentru dovedirea actului juridic.

46. Așadar, contractul de împrumut (recipisa) din 11.04.2014 atestă faptul, că ***** a împrumutat de la ***** mijloace bănești în cuantum de 8500 dolari SUA. De altfel, pârâtul nu a negat împrumutul acordat. Însă, argumentul acestuia precum că recipisa a fost încheiată în scopul acoperirii altor probleme financiare ale societății care au fondat-o și că recipisa anexată la materialele cauzei este un act juridic simulat, nu poate fi reținut.

47. Or, conform art. 666 alin. (1) Cod civil (în vigoare la momentul raportului litigios), contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Alin. (2) Contractului îi sunt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

48. Iar prevederile art. 667 alin. (1) Cod Civil, indică că părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte si pot stabili conținutul lor.

49. Prin urmare, deoarece pârâtul a semnat contractul de împrumut (recipisa) din 11.04.2014, și din acesta rezultă că ultimul s-a obligat să restituie împrumutul de 8500 dolari SUA, se prezumă că conținutul contractului a fost stabilit.

50. Astfel, dat fiind că ***** nu a executat obligațiile asumate prin contractul de împrumut (recipisa) din 11.04.2014, instanța de judecată consideră necesar de a admite pretenția privind încasarea de la pârâtul ***** în beneficiul reclamantului datoria în mărime 8500 (opt mii cinci sute) dolari, sau echivalentul în lei MDL conform cursului BNM la ziua executării hotărârii.

51. Conform art.585 Codul civil RM, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoarea de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

52. Dobânda de 1% indicată în recipisa de împrumut instanța de judecată o va încasa în beneficiul lui ***** din următoarele motive.

53. Conform art.869 alin.(1) Cod civil, în baza contractului de împrumut, părțile pot prevedea și plata unei dobânzii, care trebuie să se afle într-o relație rezonabilă cu rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei.

54. Dobânda de 1% este în relație rezonabilă cu rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei și vine în concordanța cu prevederile art.869 alin.(1) Codul civil.

55. Prin urmare, din sensul normelor citate rezultă că ***** este obligat să achite lui ***** dobânda egală cu rata stipulată în recipisa care constituie suma de 1870 dolari SUA.

Privitor la pretenția din cererea reconvențională privind declararea nulității recipisei și încasarea sumei.

56. Apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, instanța de judecată în baza materialelor cauzei cercetate în ședința de judecată nemijlocit a constatat următoarele circumstanțe potrivit cărora, la 11.04.2014 ***** a luat cu titlu de împrumut de la ***** suma de 8500 dolari și s-a obligat să restituie suma împrumutului pe un termen de doi ani în acest sens a fost întocmită o recipisă de către *****.

57. Faptul întocmirii și semnării recipisei de către ***** a fost confirmat nemijlocit de persoana enunțată, actul de împrumut manifestat prin întocmirea recipisei corespunde exigențelor legislației civile referitoare la forma și conținutul actului juridic, iar temeiuri de nulitate a acestui act de împrumut nu au fost stabilite.

58. Conform art. 8 alin. (1) Cod Civil drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care deși nu sânt prevăzute de lege dau naștere la drepturi și obligații civile pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile, iar conform art. 514 Cod Civil obligațiile se nasc din contract fapt ilicit (delict) și din orice al act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

59. Act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre naștere, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

60. Deci în speță direct sunt aplicabile prevederile cu privire la condițiile de valabilitate, cu privire la nulitatea actelor juridice, iar prin analogie urmează a fi aplicate prevederile generale cu privire la contracte și cele speciale cu privire la contractul de împrumut.

61. Conform art. 666 alin. (1) Cod civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol contractului îi sânt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

62. Ca și temei de nulitate (anulare după cum este indicat în cererea de chemare în judecată) de către reclamant în cererea reconvenională și reprezentantul acestuia este invocat faptul că recipisa din 11.04.2014 a simulat de fapt un acord între părți în vederea garantării soluționării anumitor probleme apărute în interiorul întreprinderii S*****, în care sunt cofondatori.

63. Potrivit art. 221 alin. (1) Cod civil actul juridic încheiat cu intenția de a ascunde

un alt act juridic (actul juridic simulat) este nul. Referitor la actul juridic avut în vedere de părți se aplică regulile respective.

64. Simulația presupune deci existența concomitentă, între aceleași părți a doua contracte: unul public (aparent) prin care se creează o anumită aparență juridică ce nu corespunde realității și altul secret (contraînscris) care corespunde voinței reale a părților și prin care acestea anihilează în tot sau în parte, aparența juridică creată prin actul public simulat.

65. Instanței de judecată i-a fost prezentată doar recipisa care confirmă faptul împrumutului. Actul juridic secret care ar corespunde voinței reale a părților după cum invocă reclamantul în cererea reconvențională, instanței nu i-a fost prezentat și nici nu s-a invocat existența unui asemenea înscris.

66. În pofida celor invocate de pârâtul-reclamant în cererea de chemare în judecată reconvențională privitor la nulitatea actului juridic adică a recipisei din motiv că ar fi fost simulat, instanța de judecată apreciază că, actul juridic menționat este manifestarea de voință a persoanei fizice îndreptată spre nașterea drepturilor și obligațiilor civil, iar actul, corespunde rigorilor legale fiind întrunite toate condițiile de valabilitate a actelor juridice.

67. Alegațiile lui ***** privind circumstanțele semnării recipisei și lipsei semnăturii lui *****, sunt lipsite de un substrat factologic, iar simularea actului este exclusiv o percepție subiectivă a lui *****, iar aceasta nu constituie un temei de nulitate absolută a actului juridic în situația în care cealaltă parte a actului juridic ***** nu recunoaște simularea actului juridic.

68. Actul juridic este principalul izvor al obligațiilor civile, libertatea contractuală este corolarul juridic al libertății înțeles ca produs al voinței conștiente și libere.

69. Prin urmare libertatea contractuală, consecința primară a autonomiei de voință se exprimă prin posibilitatea individului de a încheia sau nu un contract. Nimeni nu poate fi forțat să intre în raporturi contractuale, nimeni nu poate forța pe celălalt să încheie un contract, dar și invers - nimeni nu poate fi împiedicat să încheie un anumit contract.

70. Libertatea contractuală se exprimă și prin libertatea părților de a-și alege forma contractului și de a stabili conținutul.

71. Dacă orice contract este just prin sine și obligația se naște din voințele părților, este normal ca acestea să poată să își stabilească conținutul și forma de manifestare a voinței lor juridice.

72. Instanța în atare circumstanțe apreciază că, poziția lui ***** (reclamant în cererea de chemare în judecată reconvențională și pârât în cea inițială) este una de rea credință îndreptată spre eschivarea de la executarea obligațiilor asumate prin actul juridic.

73. Or, în speță nu au fost prezentate probe veridice care combat sau pun la îndoială faptul că, ***** a împrumutat de la ***** suma de 8500 dolari.

74. Reieșind din cele menționate, instanța a constatat că între ***** și ***** s-a stabilit un raport juridic în baza actului în temeiul căreia o parte a acordat un împrumut, iar cealaltă parte s-a obligat (prin recipisă) să-i restituie suma primită.

75. Instanța de judecată, deduce că, la 11 aprilie 2014, ***** i-a acordat lui ***** un împrumut în sumă de 8500 dolari, ultimul fiind obligat să restituie suma primită în termen de doi ani, astfel acesta nu a executat obligația în termenul prevăzut și în modul

stabilit, respectiv ***** a încălcat clauzele înserate în recipisă.

Privitor la pretenția din cererea reconvențională privind încasarea sumei de 6073,74 dolari.

76. Din actele cauzei instanța de judecată atestă, că alegațiile pârâtului-reclamant *****, precum că i-a transferat reclamantului-pârât ***** suma de 3774 dolari și suma de 2299,74 dolari, nu pot fi reținute, or, potrivit informațiilor prezentate de S.A. „Comerțbank", S.A.„Victoriabank", S.A. „BCR Chișinău", BC „Mobiasbancă-GSG" S.A, BC „EuroCreditBank" S.A, „FinComBank" S.A., BC „ProCreditBank" S.A., BC „Moldindconbank" S.A., BC „Eximbank" S.A., BC „Moldova-Agroindbank" S.A., „Banca de Economii" S.A., BC „Energbank" S.A., în perioada 01.01.2011-01.01.2017, nu au fost înregistrate conturi bancare precum și remiteri de bani prin intermediul sistemelor de remiteri de bani internaționale și în monedă națională pe teritoriul RM de către persoanele date (vol.1, f.d. 86, 88, 90, 92, 94, 96, 99, 101,103,105,217,vol.2, f.d.69).

77. Instanța de judecată nu poate reține alegațiile lui ***** precum că recipisa din 11.04.2014 a fost încheiată fictiv, iar suma de bani transferată în contul lui ***** la o lună după ce acesta a cumpărat o cotă parte a capitalului social de la S*****, au fost în scopul acoperirii unor probleme la întreprindere. Or, din aceste extrase bancare nu rezultă scopul și destinația acestor sume de bani, mai mult ele nu au ajuns în contul reclamantului-pârât.

78. Prin urmare, instanța de judecată urmează a respinge și pretenția din cererea reconvențională privind încasarea din contul lui ***** în beneficiul lui ***** a sumei de 6073,74 dolari.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, instanța reține următoarele.

79. În conformitate cu art.82 Cod de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.*

80. Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut cîștig de cauză toate cheltuielile de judecată*.

81. În ședința de judecată s-a constatat că reclamantul în acțiunea inițială a suportat cheltuieli legate de plata taxei de stat în sumă de 6199,85 lei, potrivit ordinului de încasare a numerarului nr. D2VL-0100 din 11.03.2016 (f.d. 1) și având în vedere că acțiunea reclamantului a fost admisă, instanța de judecată ajunge la concluzia de a încasa din contul lui ***** în beneficiul lui *****, cheltuielile de judecată în sumă de 6199,85 lei cu titlu de taxa de stat achitată la depunerea acțiunii.

82. În conformitate cu articolul 96 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții, care a avut câștig de cauză, cheltuielile de asistență juridică acordată de avocați, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. În aspectul dat se notează că, criteriile de apreciere care trebuie avute în vederea încasării onorariului avocațial sunt: tipul activității, amplitudinea, complexitatea, realitatea, necesitatea, rezonabilitatea şi echitatea.

83. Din interpretarea articolului 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, rezultă

că este necesară prezența unui just echilibru între prestația avocațială şi onorariul solicitat. Este prerogativa instanței de a cenzura cuantumul onorariului avocațial prin prisma proporționalității cu amplitudinea şi complexitatea activității depuse.

84. Curtea Europeană a Drepturilor Omului are o jurisprudență constantă în sensul că ,,un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor sale de judecată decât în măsura în care li sau stabilit realitatea, necesitatea şi caracterul rezonabil". Pentru determinarea cuantumului compensației acordate instanța, pentru a face o apreciere corectă va ţine cont de: complexitatea cauzei, noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența, restricțiile de timp impuse de client şi de circumstanțele cauzei, natura şi durata relației dintre avocat şi client etc. Astfel spus, munca avocatului trebuie să fie rezonabilă, adică să nu fie exagerată, de exemplu să nu fie prea multă sau prea scumpă.

85. Prin urmare, instanţa de judecată constată că, în raport cu volumul de muncă efectuat de către reprezentantul reclamantului, avocat Rusu Victor, suma de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a avocatului Ina Pertu în sumă de 5000 lei este rezonabilă și urmează a fi admisă.

86. Având în vedere cele expuse anterior, instanța va adopta o soluție de admitere a acțiunii formulate de *****, întrucât, pe parcursul judecării cauzei, pârâtul ***** nu a prezentat argumente și probe convingătoare care să justifice o soluție contrară.

87. În aceste circumstanțe, instanţa de judecată investită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate în cadrul ședinței de judecată.

88. Astfel, conform dispozițiilor articolului 118 alin. (1) coroborate cu articolul 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte este obligată să dovedească faptele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, în absența unor reglementări legale contrare, iar probele trebuie să fie administrate și prezentate de către părți.

89. Sintetizând cele sus-menționate și având în vedere probele administrate în cauză, raportate la prevederile articolelor 118, 121 și 122 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată reiterează că cererea de chemare în judecată formulată de avocatul Rusu Victor în interesele lui Pleșca Alxei urmează a fi admisă, iar cererea reconvențională depusă de ***** împotriva lui *****, urmează a fi respinsă.

90. În conformitate cu prevederile art. 180 codul de procedură civilă, (1) Măsura anterioară de asigurare a acţiunii poate fi anulată la cererea pârâtului de către instanţa care a ordonat măsura de asigurare ori de instanţa în a cărei procedură se află cauza.

91. Astfel, având la bază hotărârea instanței de fond din data de 10 februarie 2025, instanța de judecată va menține măsura de asigurare a acţiunii, aplicată prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 28 martie 2017, pînă la executarea hotărârii judecătorești.

92. În conformitate cu art.180, art.236, art.238-241 Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

H o t ă r ă ş t e :

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Rusu Victor, în interesele lui ***** către ***** cu privire la încasarea datoriei, dobânzii și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la ***** Ion, a.n.*****, IDNP*****, domiciliat *****, în beneficiul lui *****, IDNP*****, cu titlu de datorie și dobândă – suma de 10370 (zece mii trei sute șaptezeci) dolari SUA, sau echivalentul în lei MD la momentul executării hotărârii, și cu titlu de cheltuieli de judecată – suma de 17199,85 (șaptesprezece mii una sută nouăzeci și nouă, 85) lei, dintre care cheltuieli de asistență juridică -11000 lei și taxa de stat -6199,85 lei.

Se respinge cererea reconvențională depusă de ***** către ***** cu privire la declararea nulității recipisei, încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, **ca fiind neîntemeiată.**

Măsura de asigurare – sechestru, aplicat pe bunurile imobile, mobile și pe conturile bancare ce sunt înregistrate după *****, IDNP*****, prin Încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni nr.2-839/16 din 28 martie 2017, se menține până la executarea hotărârii judecătorești.

Se explică părților că instanța va întocmi hotărârea integrală dacă în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii vor solicita în mod expres acest lucru, termenul de 30 de zile fiind unul de decădere, sau în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii vor depune cerere de apel.

Hotărârea cu drept de atac cu apel, la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Președintele ședinței,
Judecător **Corina Albu**